

číslo ve spisu:

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA

THÁKUROVA 3, 160 00 PRAHA 6

Katedra/Ústav: Katedra fundamentální a dogmatické teologie

Posudek oponenta/oponentky na diplomovou práci

jméno oponenta/tky David Vopřada, Dr.

Autor/autorka práce: Milan Geiger
Studijní program/obor: Teologie, Katolická teologie
Název práce: Teologie svátosti smíření v Časopise pro katolické
duchovenstvo/Časopise katolického duchovenstva
Vedoucí práce: Benedikt Tomáš Mohelník
Rozsah práce: 118 NS

1. Kritické zhodnocení

Kritéria hodnocení	splňuje bez výhrad	splňuje s drobnými připomínkami	splňuje s výhradami	nesplňuje
A. Formální a jazyková kritéria				
Práce odpovídá rozsahovým podmínkám	☒	☐	☐	☐
Práce má odpovídající jazykovou úroveň (pravopis, stylistika)	☐	☒	☐	☐
Formální zpracování práce (celková struktura a její logičnost)	☒	☐	☐	☐
Dodržení stanovených zásad citačních pravidel; formální jednota poznámkového a kritického aparátu	☐	☒	☐	☐
Zpracování příloh	☐	☐	☐	☐
Celková typografická úprava	☒	☐	☐	☐
B. Obsahová kritéria				

Práce jasně formuluje své cíle a metodiku jejich dosažení	☒	☐	☐	☐
Práce stanovených cílů dosahuje	☒	☐	☐	☐
Práce kriticky pracuje s primárními prameny i sekundární literaturou	☐	☒	☐	☐
Autorovy/autorčiny soudy a hodnocení jsou argumentačně podloženy	☐	☒	☐	☐
Autor/ka umí pracovat s odbornou terminologií a využívá jí	☒	☐	☐	☐
V práci jsou jasně vyjádřeny dosažené cíle	☒	☐	☐	☐
C. Celkový přínos práce				
Tuto část je vhodné rozvést v bodě 5.				
	ano		Ne	
Práce je kompilační prací	☐	☒		
Práce se zabývá dosud nezpracovaným tématem	☒		☐	
Práce přináší nové poznatky	☒		☐	
Práce navrhuje nové metodické přístupy	☐	☒		
Práce má metodologický/teologický přínos	☒		☐	

2. Celkové hodnocení práce

(stručná charakteristika (v případě potřeby je možné užít zvláštní přílohy))

Viz příloha

3. Otázky a náměty práce k diskuzi při obhajobě

Náměty uvedeny v příloze

Doporučení práce k obhajobě	doporučuji
------------------------------------	-------------------

Návrh doporučení k obhajobě: doporučuji, nedoporučuji

Datum: 8.6.2016

Podpis:

Příloha

Předkládaná diplomová práce zaujme dobrým vymezením studovaného materiálu a tématu. Je třeba ocenit jasnou strukturu práce, která umožnila autorovi analyzovat jednotlivé, dobře vybrané články k tématu z ČKD. Dělí se do tří částí, po úvodu následuje historie časopisu, poté analýza vybraných článků a ve třetí kapitole je sledován vývoj teologického myšlení v otázce svátostného smíření diachronně napříč ČKD. Práce obsahuje krátký závěr.

Na práci oceňuji především kritické hodnocení textů obsažené ve 3. kapitole, která potvrzuje, že bádání spojené s psaním diplomové práce přineslo své plody. Zároveň studium historických textů k jednomu tématu podnítilo diplomanda k vlastnímu uvažování o dané otázce, která pro jeho další službu v církvi bude mít podle všeho zásadní význam. Kladu si otázku, zda tento způsob kritického myšlení nebylo možné ještě více rozvinout také ve 2. kapitole, a to ve dvou smyslech: jednak se nespokojit s jediným pramenem pro sestavení medailonku jednotlivých autorů, jednak pracovat aktivněji s teologickou literaturou věnovanou dějinám jednotlivých nauk či institucí (např. na s. 42 na doložení dobové nauky o očištění by bývalo vhodné doložit předkládané dobové chápání očištění místem z odborné literatury, podobně zda nešlo doplnit Kryštofkův popis starověké církevní praxe na s. 66 současnou literaturou a dnešním pohledem. F. Šneiderovi se dostalo dobrého zasazení do historického kontextu, možná by bylo možné učinit totéž i s ostatními zpracovávanými autory: např. bylo by velmi zajímavé Foltynovského vzhledem k citovaným pasážím o vývoji v dějinách katolické dogmatiky (s. 70) zasadit do období těsně po (anti)modernistické krizi

Jazykově je text na dobré úrovni. Vytknout lze občasné použití kolokvialismů, např. na s. 29 výrazu „souřadnice“ pro označení biblických veršů. Občas v práci zůstaly překlepy: s. 33 „Luhterovo“, s. 72 „Pacina“ místo „Paciana“, občas gramatické chyby: s. 60: „pětiset“. Občas se vyskytuje chybně užitá větná vazba, např. s. 34: „Dále autor uvádí ... výroky různých církevních otců jako Řehoř Naziánský či Origenes“, s. 39: „Uvádí velmi trefný citát Jan Zlatoústého...“ Z metodologického hlediska je práce na slušné úrovni. Je však třeba zmínit, že student v citacích používá ne zcela správně citaci časopiseckých článků a u jednotlivých čísel ČKD neuvádí ročník. V samotné prezentaci jednotlivých článků o svátosti smíření jsou jen zřídka používány nepřímé citace, a to jak na tyto články, tak na práce, na něž se autoři článků odkazují. Systematická chyba se také opakuje u jmen autorů, když mají více jmen, kdy student klade čárky i mezi tato jména (např. s. 20 pozn. 17, s. 25 pozn. 24, seznam literatury). Občasná chyba v citaci se pak objevuje v poznámkách pod čarou, např. s. 30, pozn. 35, kde je chybně uvedena kurzíva pro místo vydání, vydavatele a rok vydání. Často si student neví rady s přebíranými patristickými a středověkými citacemi, např. na s. 40: Irenej (Lib. II, c. 9), kde se jedná o Irenejovo *Adversus haereses* 2, 9, případně o citaci Hugona v PL 176 na s. 70. Seznam literatury je bohatý, bylo by v něm možné lépe rozlišit prameny a sekundární literaturu. Celkově však text z jazykově-metodologického hlediska dopadá velice dobře.

Následuje několik podnětů, které studentovi mohou napomoci k dalšímu pochopení studovaného materiálu, případně mohou poskytnout možnost se k podnětům vyjádřit v rámci obhajoby:

Článek F. Šneidera *O svátosti swatého pokánj* byl podle údaje v ČKD 13, 1 (1840), s. 27 přeložen Václavem Štuncem, a proto byl nejspíše původně napsán německy. Není tato informace relevantní v rámci studentova tázání po autorově totožnosti na s. 16?

Na s. 25 se vytýká V. A. Polákovi, že mezi patristickými svědectvími je úryvek ze sv. Klementa Římského ve skutečnosti spisem Pseudo-Dionýsia Areopagity – v polovině 19. století se Areopagitovo dílo považovalo za dílo Dionýsia, kterého Pavel ve Sk 17 pokřtil na athénském Areopagu. Ačkoli Polák zjevně využívá nějaké sbírky testimonií, tato okolnost není zmíněna. Naopak si diplomand nevšímá Polákovy chyby, když Origena klade do 2. století a pochybuje nad hodnověrností Origenova textu, ovšem bez toho, aby se sám pokusil autenticitu svědectví potvrdit či vyvrátit. Kladu si otázku, zda tvrzení na s. 68 je z metodologického pohledu správné, neboť autor článku opravdu nemusel danou informaci mít k dispozici: „Navíc první odpustky byly výslovně udělené až v 11. století jihofrancouzskými a severošpanělskými biskupy, což náš autor mohl ve své době vědět.“

Kladu si otázku, nakolik ob stojí tvrzení autora na s. 71, kde konstatuje, že Foltynovský „vynechává novozákonní svědectví o svátostné zpovědi, což bezpochyby znamená, že už přímá svědectví o svátostné zpovědní praxi v Novém zákoně nenachází.“ Je pravda, že Foltynovský se vyjadřuje jen opatrně k možnosti jasně dokázat existenci zpovědní praxe v prvních dvou staletích, nicméně důvod, proč vynechává novozákonní svědectví je jiný: vymezení dané názvem jeho článku *Zpověď v tradici katolické tradice*, kdy se metodologicky rozhodl věnovat pouze tradici, nikoli Písmu.

Na s. 75 se hovoří o „citátu z pseudoaugustinské řeči 393, pravděpodobně od Caesaria z Arles“: dnes se *sermo* 393, s výjimkou jednoho odstavce, považuje za autentické Augustinovo dílo.

Práci jako celek považuji za zdařilou a k obhajobě ji doporučuji.

D. Vopřada